

ВІСНИК

№ 4 (38)

Листопад

2016 року

ПРИЛУЦЬКОГО АГРОТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ

Свою Україну любіть. Любіть її... Во время люте,
В останню тяжкую минуту за неї Господа моліть.

Т.Г.Шевченко

День працівників вільвського господарства

Наприкінці листопада традиційно відзначається День працівників сільського господарства. Вітаємо ветеранів, викладачів, працівників коледжу та студентів із професійним святом.

Для багатьох випускників агротехнічний коледж став справжньою кузницею висококваліфікованих кадрів. Слід відмітити, що за період функціонування навчального закладу підготовлено понад 26 тисяч фахівців для нашої держави.

Це свято завжди асоціюється з духмяним ароматом українського хліба, приносить у наші домівки добро й щастя, порозуміння й згуртованість, мир і любов! Хотілося б, щоб цей день для Вас світлим променем розсіяв осінню похмурість, додав святкового настрою, сили й наснаги, віри в краще майбутнє, подальшого розвитку освітньої галузі, зміцнення навчально-матеріальної бази, упровадження новітніх технологій у підготовці фахівців для аграрного сектору економіки.

Хай не полишають Вас радість і здоров'я,

Злагода і щастя осяє сім'ю.

З миром і достатком, шаную й любов'ю,

Солов'їним співом в рідному краю.

Нехай завжди щедрою на сходи буде Ваша педагогічна нива!

Голова райдержадміністрації,
В. Ковтун

Голова районної ради
В. Малик

ЗНАЙ НАШИХ

Вироблення в студентів життєвих потреб до самостійної творчої діяльності, постійного вдосконалення своїх здібностей – важливі завдання нашого навчального закладу. Одним із видів роботи, де студенти можуть показати свої знання та вміння, є їх участь в олімпіадах.

Відділення «Обслуговування комп'ютерних систем і мереж» нове в агротехнічному коледжі. За цей період зарекомендувало себе провідним із даної спеціальності. Протягом декількох років студенти займають призові місця в різних конкурсах.

У цьому році вони випускники і свій внесок у розвиток відділення вже зробили. У 2015 р. Бойко Євгеній зайняв II призове місце у Всеукраїнській олімпіаді з інформатики та

комп'ютерних технологій.

Студенти 4 курсу Випадко Владислав, Пишеский Станіслав та випускники Андрущенко Артем, Назаренко Максим, Козленко Ярослав, Лямін Ярослав протягом 2013 – 2015 років виборювали I місця в різних номінаціях Міжнародного чемпіонату комп'ютерних талантів «Золотий Байт». Вони здобували перемоги та вдосконалювали набуті знання й вміння. Цим завдячують викладачам відділення «Обслуговування комп'ютерних систем і мереж». Так тримати й надалі. Побажаємо їм нових перемог!

В. Дронт, куратор 4 курсу відділення

«Обслуговування комп'ютерних систем і мереж»

17 ЛИСТОПАДА – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СТУДЕНТА,

свято, яке зближує та об'єднує молодих людей, бо це, насамперед, день студентської солідарності, що не має меж та кордонів. Студенти завжди були авангардом української молоді. Від їхньої небайдужої життєвої позиції, активної участі в суспільних перетвореннях великою мірою залежить майбутнє нашої держави. Уже сьогодні потрібні ваші знання, реальний внесок у справу державотворення, побудову демократичної процвітаючої країни.

У цей день бажаємо студентам коледжу здоров'я й бадьорості, щастя й успіхів у всіх починаннях, добрих справ у ім'я України!

Адміністрація, профспілковий комітет,
студентське самоврядування коледжу

АКАДЕМІЧНА СТИПЕНДІЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Стипендію призначено відповідно до Указу Президента України від 9 червня 1994р. № 290 «Про заходи щодо державної підтримки освіти в Україні», пункту 3 «Положення про порядок призначення академічних стипендій Президента України студентам вищих навчальних закладів та аспірантам, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 1994р. № 744, наказу Міністерства освіти і науки України від 07 жовтня 2016р. № 1214 «Про призначення академічної стипендії Президента України студентці 3 курсу Прилуцького агротехнічного коледжу на I семестр 2016-2017 н.р.».

Ганна протягом двох років навчання в Прилуцькому агротехнічному коледжі є відмінницею. Навчальний рейтинг за результатами екзаменів весняної сесії 2015-2016 н.р. складає 100 балів (за стобальною шкалою).

Студентка бере активну участь у громадській роботі, вона заступник голови студентського самоврядування, цілеспрямована й наполеглива, постійний учасник конференцій, круглих столів, різноманітних конкурсів.

Вітаємо Ганну з призначенням стипендії Президента України. Бажаємо здоров'я, подальших успіхів на освітній ниві, здійснення мрій і бажань!

Адміністрація, профспілковий комітет,
студентське самоврядування коледжу

ПОДЯКА ГУБЕРНАТОРА

Понад два роки військовий конфлікт на сході України не залишає нікого байдужим. Під час цих подій такі зрозумілі та відомі всім з дитинства поняття як милосердя, співчуття, духовність, бажання допомагати набули нового значення. І саме на цих засадах працюють трудовий та студентський колективи Прилуцького агротехнічного коледжу.

Протягом такого складного для країни періоду силами працівників та студентів було зібрано та передано значну суму коштів війнам. Завдяки зусиллям молоді, викладачів та співробітників навчального закладу волонтери відвезли в зону АТО 20 буржуйок, продукти харчування (овочеві та м'ясні консерви, крупи, макаронні вироби), мінеральну воду, засоби особистої гігієни, ліки, теплий одяг, ковдри.

Відзначилися також працівники ідальні, які неодноразово готували різноманітні смаколики для наших захисників.

Сім'ї воїнів та переселенці зі Сходу орендують кімнати в гуртожитку коледжу.

За активну волонтерську й громадську діяльність та з нагоди Дня захисника Вітчизни колектив Прилуцького агротехнічного коледжу отримав подяку від голови Чернігівської обласної державної адміністрації В.П. Куліча. Ми щиро

вдячні за високу нагороду й сподіваємось, що наша незначна допомога у яку вклали душу, допоможе землякам на сході, адже інколи думка про те, що близькі люди пам'ятають і хвилюються про тебе, гріє більше всього на світі.

Н. Науменко, голова профкому

ЦІНЮЮ КОЖНУ МИТЬ ЖИТТЯ...

Осінній день сповнений особливою красою, спокоєм і гармонією. Жовте листя дерев, айстри та жоржини в саду, тонке мереживо блискучої павутини всюди. Можна довго ходити рідними вулицями, не відчувачи втоми. Головне, зберігати добрий та сонячний настрій у душі.

Осіннь – улюблена пора року Маркович Марії Миколаївни. Цей викладач вирізняється серед інших розумом і шляхетністю, простою й відвертістю. Ось таке поєднання жіночності та сильного характеру. Спілкуватися з такою людиною, повірте, одне задоволення.

Марія Миколаївна в Прилуцькому агротехнічному коледжі працює більше 37 років. Вона завідувач відділень «Землепорядкування» та «Будівництво, обслуговування і ремонт гідромеліоративних споруд», а ще досвідчений фахівець своєї справи. За сумлінну працю її нагороджено знаком «Відмінник освіти України».

Усім завжди приділяє увагу, усім вислухати та знайти вихід із будь-якої ситуації. Вона мудра, бо сама дружина, мати, бабуса. У родині почуватися захищеною й

щасливою. Так і має бути, коли в домі панує злагода й затишок, а разом намагаються допомогти один одному. Тоді й усі справи до снаги, і на роботі, як кажуть, гори можна звернути.

Коли в житті гармонія, навколо такої жінки народжується добра і світла аура.

-Маріє Миколаївно, розкажіть про своє дитинство.

Народилася я 5 січня 1958 року в мальовничому селі Пасківщина Яготинського району Київської області. Мабуть, січневі морози, холодні вітри загартовували мій характер із самого дитинства. Ніколи ні на що не скаржилася, намагалася всі проблеми вирішувати сама. Так виховували батьки, які вірили в мене по-справжньому, їхні погляди не несли з собою задрозів та презирства.

-Ким вони були?

Звичайними робітниками, які в житті цінували чесну працю, не боялися жодних труднощів.

Мати Ганна Володимирівна працювала на меблевому комбінаті. Зранку поспішала на роботу, а ввечері займалася домашнім господарством. Устигала зробити все: і їсти приготувати, і дітей доглянути, і на городі порядкувати. Найбільше любила квіти: жоржини, айстри, чорнобривці. Вони були окрасою двору з ранньої весни й до пізньої осені.

Батько Микола Григорович, ветеринар за покликанням і професією, був головою в родині. Намагався всім допомогти, кожного вислухати, дати слушну пораду. Мамі часто доводилося порядкувати по господарству самій, адже тата могли викликати на роботу в будь-який час.

Ганна Володимирівна й Микола Григорович виховали, дали освіту трьом дітям: двом синам і доньці.

У 1964 році родина переїздить у Прилуки, де й пройшли мої шкільні та студентські роки. Навчалася в середній школі № 9.

-Маріє Миколаївно, що Вам запам'яталося про студентські роки?

У 1974 році вступила до Прилуцького гідромеліоративного технікуму. Навчатися було легко, цікаво, адже наш заклад дає великий багаж теоретичних знань і практичних умінь. Мені дуже пощастило з викладачами, які намагалися передати своїм студентам усе, що знали самі. Ми з

канських конкурсах, олімпіадах.

Після занять ми займаємося в різноманітних гуртках. Одні захоплюються футболом, волейболом у ДЮСШ, інші відвідують художню школу, гуртки іноземних мов, грають у шахи й шахмати. У навчальному закладі працює театр «Первоцвіт», де студенти готують святкові програми, мініатюри. Наша одногрупниця Алтабасова Юлія зайняла перше місце в легкоатлетичній естафеті. Часто проводимо свій вільний час разом. Якщо комусь потрібна підтримка, друзі залюбки згодяться допомогти.

Вдячні адміністрації, викладачам агротехнічного коледжу за найкращі миті нашого життя. Будемо старанно вчитися, ставити перед собою нові цілі. Віримо в себе.

Вітаємо студентів зі святом! Усім бажаємо успіхів у навчанні!

Аня Халмоненко, студентка 2 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання»

нетерпінням чекали кожного заняття, адже в таких педагогів було чому повчитися.

-Що вплинуло на Ваше рішення навчатися молоді?

Різними шляхами приходять люди в освіту. Одні мріють про це з дитинства, долю інших визначає випадок. Відомо, що вчитель – це професія від Бога, решта професій – від учителя. Майже все моє життя пов'язане з рідним навчальним закладом.

У 1979 році прийшла працювати в технікум на посаду лаборанта в кабінет «Водопостачання». 1985-го закінчила Рівненський український орден Дружби народів інститут інженерів водного господарства. У цьому ж році мене переведено на посаду викладача спеціалізованого відділення «Гідромеліорації». Із 1989-го я завідувач відділення «Гідромеліорації», а з 1992 - ще й «Землепорядкування».

Багато чого, що було в нашій професії, є і залишається вічним. Головне – це людяність, професіоналізм, любов до студентів.

-Маріє Миколаївно, яким повинен бути викладач?

Кожна людина є професіоналом у своїй справі. Справжній педагог відає частину своєї душі студентам, підходить до викладання з творчістю, дає стимул до навчання.

На мою думку, ідеальний викладач не просто прочитує лекцію. Він привертає увагу молоді, не дає можливості нудьгувати, приводить багато прикладів із життя, фактів, висловлюється доступно мовою. Тоді студентів легко сприймати думки педагога. Викладач ХХІ століття повинен ставитися творчо до процесу передачі знань, а не зацілюватися на застарілих підходах.

-Які риси мають бути притаманні сучасному педагогові?

Безперечно, це компетентність (знання своєї дисципліни, методики її викладання), широкий кругозір, інтелігентність, людяність у поєднанні з вимогливістю, розуміння студентів, їхніх інтересів і проблем, готовність допомогти, простота й почуття особистої гідності.

-Ви вже багато років працюєте в коледжі. Скажіть, будь ласка, які сучасні студенти?

Це особистості. Вони чітко бачать мету свого життя, хочуть досягти успіху. Хіба це погано? У цьому їм повинні допомогти ми, викладачі. Сучасна молодь творча, дарує завжди позитив у спілкуванні. Олесь Гончар писав: «Ростити людину – це радість! Кожен із них індивідуальність, і часто дуже колоритна, яскрава...».

Переконана, що майбутнє саме за такими студентами. Вони набагато досконаліші за

нас, мудріші, але їм ще бракує життєвого досвіду.

-На Вашу думку, справа, якою займається, жіноча?

Справді, робота жіноча, але часом вона вимагає сильного чоловічого характеру. Іноді різні бувають ситуації. Потрібно навчитися знаходити спільну мову з усіма: колегами, студентами, їхніми батьками. Намагаюся завжди бути самою собою, тільки тоді мене зрозуміють. Я маю жіноче кредо: цінувати кожен мить життя.

-Яке значення для Вас має сім'я?

Це моя опора й надійний тил. Саме в родині почуваю себе щасливою, в усьому мені допомагає чоловік Юрій Петрович. Разом із ним виховали сина Андрія. У вихідні чекаємо в гості дітей і улюблену внучку Єлизавету. Часто готую для них щось смачненьке, а ще люблю пекти торти.

-Говорять, що внуків люблять більше, ніж дітей. Чи згодні Ви з такою думкою?

Без сумніву, це так. У мене на першому місці завжди була робота: підготовка до занять, педрад, семінарів. Розумію, що мало приділяла уваги сину. Тепер хочу всю ласку й любов віддати внучці. Єлизавета – єдина наша втіха й розрада. Вона з великим задоволенням гуляє зі мною, допомагає на кухні, співає пісні дідусяві, розповідає вірші. Ми всі її обожаємо, із нею ніколи сумуємо.

-А в чому секрет жіночого щастя?

Це складне питання... Для жінки дуже важлива родина, діти, онуки, але й самореалізація потрібна. Робота допомогла мені сформувати характер, працювати в колективі, із людьми, довести собі й іншим, що я щось можу.

-Маріє Миколаївно, чим займається у вільний від роботи час?

Маю город і невеличке господарство, разом із чоловіком із задоволенням працюємо на землі. Дуже люблю квіти, сама їх вирощую й доглядаю. Мені подобаються хризантеми, вони особливі. Від них тепло та ясно на серці. Це останній привіт літа перед довгою холодною зимою.

-Відпочивати, як кажуть, теж треба вміти. А як це заведено у Вашій родині?

Звісно, найкраще на природі. Разом із сім'єю ми подорожуємо, бо людям потрібно пізнавати нове й незвідане. Такі мандрівки тільки зміцнюють родину.

-Маріє Миколаївно, що Ви побажаєте нашим читачам?

Перш за все, міцного здоров'я, миру та благополуччя в нашій державі, родинного тепла й затишку.

Н.Ритченко, викладач

ОДИН – ЗА ВСІХ, І ВСІ – ЗА ОДНОГО

Наша група розпочала навчання в Прилуцькому агротехнічному коледжі в 2015 році. Пам'ятаємо першу виховну годину, де всі познайомилися. Кожен знайшов собі друзів. Згадуємо веселі моменти зі студентського життя. На парах нам сумно ніколи не буває. Ми разом відзначаємо всі свята, не забуваємо про дні народження одногрупників. Куратор І.К.Прокопенко піклується про нас, підтримує у скрутні моменти, розділяє радість. Кожен може звернутися до неї за порадою.

У вересні ми виїжджали групою на День здоров'я, де брали участь у конкурсах, естафетах, варили кашу. До речі, у 2016-2017 н.р. зайняли перші місця за найсмачнішу кашу й найкращу композицію. Також отримали друге місце в конкурсі «Міс осінь». За активну участь були нагороджені призами. Цього року добре відпочили, оздоровилися й з новими силами продовжили навчання. Крім того, студенти неодноразово брали участь в обласних і республі-

канських конкурсах, олімпіадах.

Після занять ми займаємося в різноманітних гуртках. Одні захоплюються футболом, волейболом у ДЮСШ, інші відвідують художню школу, гуртки іноземних мов, грають у шахи й шахмати. У навчальному закладі працює театр «Первоцвіт», де студенти готують святкові програми, мініатюри. Наша одногрупниця Алтабасова Юлія зайняла перше місце в легкоатлетичній естафеті. Часто проводимо свій вільний час разом. Якщо комусь потрібна підтримка, друзі залюбки згодяться допомогти.

Вдячні адміністрації, викладачам агротехнічного коледжу за найкращі миті нашого життя. Будемо старанно вчитися, ставити перед собою нові цілі. Віримо в себе.

Вітаємо студентів зі святом! Усім бажаємо успіхів у навчанні!

Аня Халмоненко, студентка 2 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання»

В АГРОКОЛЕДЖІ ЗАПОЧАТКОВАНО КУБОК ІЗ ФУТБОЛУ ОЛЕГА ЛЕНЯ

На Паралімпійських іграх у Ріо-де-Жанейро українська збірна виборола 117 медалей: 41 золота, 37 срібних та 39 бронзових. Єдиний представник Чернігівщини, уродженець Прилук Олег Лень, у складі футбольної команди здобув золото. Наш земляк отримав орден «За заслуги» III ступеня.

Олегу Леню 25 років. За цей відносно невеликий проміжок свого життя він багато чого досягнув. У 2012 році став гравцем національної паралімпійської збірної з футболу, неодноразово в складі цієї команди був призером та переможцем міжнародних змагань. Його досягнення – срібні медалі в міжнародних турнірах в Італії та Нідерландах, на змаганнях в Австрії.

27 жовтня Олег Лень завітав до Прилуцького агротехнічного коледжу. Під час зустрічі зі студентами він розповів про свій шлях до перемоги. Ще в дошкільному віці разом із старшим братом Ігорем Олег почав відвідувати футбольні заняття в дитячо-юнацькій спортивній школі. Коли підріс, брав участь у футбольних змаганнях. Це не заважало навчанню. Так, після закінчення одинадцятого класу, Олег вступає до Українсько-Російського інституту Московського державного відкритого університету на економічний факультет.

Провчившись рік, перевівся до Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка на факультет фізичного виховання. Упродовж навчання хлопець грає в паралімпійській команді з футболу. Там його заприпитив головний тренер збірної України Сергій Овчаренко й запросив до команди.

Молодий спортсмен побажав студентам

займатися улюбленою справою і йти до своєї мети.

Із вітальним словом виступив директор агроколеджу Павло Іванович Черніков, який привітав юнака із золотою перемогою, побажав нових спортивних злетів та запропонував започаткувати кубок із футболу Олега Леня кращій групі.

По закінченню зустрічі паралімпієць фотографувався з усіма охочими й залюбки спілкувався.

Г.Ляшенко, викладач

Виховуємо патріотів

ГЕРОЙ НАШОГО ЧАСУ

Прилучани добре пам'ятають і щороку відзначають День визволення від нацистських окупантів як свято, яке принесло мир на нашу землю. Викладачі й студенти агроколеджу підготували й провели виховний захід «Ніхто не забутий, ніщо не забуте!»

Серед присутніх у залі вирізнявся молодий чоловік у камуфляжній формі. Я піймала себе на думці, що десь уже бачила це вилицювате обличчя й великі голубі очі. Невдовзі його запросили до слова. Мамченко Микола Васильович. Ось тепер усе стало на свої місця. Це ж мій земляк. Середнього зросту, широкоплечий, він був утіленням спокою й впевненості в собі.

Ні, Микола Васильович не розповідав студентам про воєнні будні й нелегкий солдатський побут в АТО! Його виступ був про інше, про те, що робить чоловіка справжнім захисником.

«Не бійтеся, не панікуйте, коли отримаєте повістку з військомату. Сьогоднішнє запрошення на військові збори – не просто вчення з розряду «солдат спить – служба йде», а реальна підготовка до можливих бойових дій. Адже для нас абсолютно природне прагнення зберегти, а значить – захищати власну родину, український народ і свою територію. Останнє десятиліття тільки й чути фразу: «Немає справжніх чоловіків – перевелися!» Сьогодні показало, наскільки ця фраза не життєздатна.

За роки незалежності народилися нові герої. Вони різні за характером, походженням, освітою, світоглядом, колом уподобань. І єдині у своєму прагненні: захистити найсвятіше – Україну.

Ворог ставить умови: або капітуляція, або розподіл країни. Святий обов'язок перед ветеранами – захистити Батьківщину. Як вони колись вистояли у бою за наше майбутнє, так і ми подбаємо про їхню спокійну старість...»

Захід закінчився. Зал порожнів. Я готувалася до заняття, проводила пари, навчала студентів, забирала сина із садочка, гуляла з ним у парку, але з думки не йшов мій земляк, його проникливий виступ. Бажання поговорити з Миколою, написати про нього переборло все інше. І ось нарешті ми знайшли час поспілкуватися в невеличкому затишному кабінеті агроколеджу. 35-річний житель села Голубівки Микола Мамченко повернувся зі сходу України, де впродовж багатьох місяців щодень ризикував життям під вибухами снарядів, але говорити про війну зовсім не

схотів. Хоч там і зберіг своє життя, але втратив назавжди спокій і частину здоров'я.

У свій час Микола Васильович закінчив Дідівську ЗОШ, навчався в ПТУ-34 на електрогазозварника, потім – служба в армії в м.Донецьку.

Коли ж розпочалася неоголошена війна, не вагаючись,

підписав контракт і вже 3 червня 2014 року був у Луганську, потім у Донецьку. Там довелося воювати з різним противником: і з російськими спецназівцями, і з чеченцями.

На запитання про те, чи були щасливі моменти під час служби, відповідає, що щастя для нього – це залишитися живим, виспатися в теплому ліжку в рідному домі, а не з гвинтівкою в руках.

«Після демобілізації я почав мислити інакше. Ще сильніше люблю свою сім'ю, батьків, які ночей не досипали у хвилюванні за мене. Тоді, коли приходить усвідомлення, що в будь-яку хвилину може обірватися життя, важливою стає підтримка з тилу завдяки родичам, друзям, волонтерам... До речі, це люди, без яких на передовій уже, мабуть, давно б занепали духом», – стверджує мій співрозмовник.

Додому Микола повернувся в березні 2015 року, але війна на сході й досі не полишає його. За контрактом він інструктор бойової підготовки снайперів, тому доводиться їздити в зону АТО, щоб передавати військовий досвід мобілізованим. Крім того, розмірене, спокійне життя в тилу не для нього. Микола працює в ТОВ «Укрспецмоноліт» і водночас заочно навчається. Дізнавшись про заснування в Прилуках громадської організації «Щит», він виявив бажання стати її членом. Адже справи цієї спілки говорять самі за себе – це допомога учасникам бойових дій, сім'ям загиблих безвісти в зоні АТО. Невдовзі його обирають заступником голови громадської організації «Щит». Робота займає багато часу й сил. Та все ж Микола Васильович знаходить можливість хоч інколи розвіяти душу, зайнятися улюбленим хобі: рибальством і мисливством. Він досвідчений рибалка ще зі шкільної парти. Коли був вільний час, намагався провести його на ставку.

Полонання для нього не зводиться до бовства тварин. Головне, відпочити душею в лісі, степу й вивести на прогулянку мисливського спанієля, який нудьгує без господаря. Доводиться інколи й постріляти з рушниці, коли місцевий єгер запрошує на облаву проти вовків, які нападають на фермерські господарства. Коло його інтересів поповнює науково-технічна література, також віддає перевагу історичним творам українських письменників, бо хоче знати справжню, а не фальшиву, нав'язану тогочасною системою, історію свого народу. Важко перерахувати захоплення Миколи: це і спорт, зокрема бокс, зброя, техніка, туризм, творчість рок-гурту «Гайдамаки».

«Читаючи журнали, слухаючи музику, відпочиваючи з друзями на природі, ловлю себе на тому, що думаю про війну, про те, що довго не зможу сидіти тут, коли на сході «наш старший брат» грабує й убиває мій народ. Ця війна давно б закінчилася, якби там вчасно було сконцентровано всі військові сили та перекрито українсько-російський кордон, – розмірковує Микола. – Та все ж, загартовані в нерівних боях, ми станемо сильнішими, і вже ніяка сила не скорить нас».

Ось такий він, Микола Мамченко, герой нашого часу.

Г.Ляшенко, викладач

ЗАПРОШЕННЯ НА СЛУЖБУ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ

19 жовтня 2016 року в коледжі відбулася цікава та змістовна зустріч студентів випускних груп відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК» із майором Національної гвардії України Дроботом Олександром Михайловичем.

Мета зустрічі: запросити випускників коледжу на військову службу за контрактом. Перш за все, Олександр Михайлович зупинився на таких питаннях: що таке Національна гвардія, коли вона була створена та її завдання. Він поінформовав присутніх, що це військово-формування з правоохоронними функціями, що входить до системи Міністерства внутрішніх справ України й призначене для виконання завдань із захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства й держави від злочинних та інших протиправних посягань, охорони громадського порядку та забезпечення безпеки. Як самостійна силова структура існувала з 1991р. по 2000р., як військово-формування з правоохоронними функціями на базі Внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України та залученням нових військових кадрів на добровільній основі з 13 березня 2014 року. Загальна чисельність – до 60 тисяч. До особового складу Національної гвардії України входять військовослужбовці, які проходять службу за контрактом і за призовом, та працівники.

Дробот О.М. охарактеризував чотири етапи відбору військових. Перший – це співбесіда та тестування. Другий – випробування на фізичну та моральну стійкість на полігоні. Юнаки проходять медичну комісію та підписують контракт лише тоді, коли успішно виконали ці завдання.

Олександр Михайлович запропонував студентам пройти тест «Купера». Він наголосив, що це не просто, для цього потрібна фізична підготовка. Бажання виявив студент 3П курсу Катрошенко Дмитро. Із завданням юнак справився на «відмінно», пройшовши випробування (4 фізичні вправи по 4 рази) за чотири хвилини вісімнадцять секунд, а навантаження, на думку всіх присутніх, було складне.

Ця зустріч сподобалася та зацікавила студентів коледжу. Деякі задумались над поданою пропозицією й захотіли проходити контрактну службу в Національній гвардії України. Олександр Михайлович побажав успіхів студентам у навчанні, залишив адресу та контактні телефони приймальної комісії військової частини 3018.

Адреса: Київська область, смт Гостомель, вул. Проскурівська, б.1

Тел.: 098-614-50-47; 095-686-28-63; 073-474-68-63

E-mail: 3018kadru@ukr.net

С. Мелашенко, викладач

«НІ!» - НАСИЛЛЮ!

25 листопада в Україні відзначають Міжнародний день проти насилля над жінками, 10 грудня – Міжнародний день прав людини.

Напередодні цих подій у коледжі відбулася зустріч студентів 2 - 4 курсів із працівниками Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Іриною Дрожніковою та Вірою Черномаз.

У ході зустрічі обговорили проблему насилля в суспільстві та його види: фізичне, моральне, економічне, сексуальне та ін. Основними завданнями заходу є привернення уваги студентської громадськості до актуальної проблеми подолання насилля в сім'ї та способи його запобігання.

Психолог Центру Віра Черномаз дала конкретні поради, куди і до кого можна звернутися за допомогою молодим людям у випадку, коли вони відчувають щодо себе будь-

які прояви насилля.

Телефон «гарячої лінії» в місті Прилуки: 4-25-31.

С. Жукова, заступник директора з виховної роботи

СМАКОЛИКИ ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ

Сьогодні десятки тисяч патріотів нашої держави знаходяться на сході України, на передовій, захищаючи свободу, незалежність та територіальну цілісність держави. Воїни АТО... Їх мужність і патріотизм викликають захват і почуття гордості за українську націю.

Прилучани не перестають дивувати своєю щедрістю, добротою, самопожертвою. Звичайно ж, солдати хочуть поласувати домашньою випічкою.

Працівники ідальні Прилуцького агротехнічного коледжу: Н.В.Чуйко, Н.М.Нешта, С.М.Фесик – знайшли спосіб подбати про хлопців, які захищають кордони України. Приготувавши смачні вареники з капустою та картоплею, пиріжки з повидлом та м'ясом, вирішили підтримати бійців домашніми стравами. Вони хотіли таким чином показати воїнам, що їх люблять і чекають не тільки рідні, а й земляки.

«У свою роботу вклали душу й повагу до українських захисників, – говорить Наталія

Володимирівна Чуйко, – готували з любов'ю, щоб було смачно й ситно».

Наші кухари сподобаються, що вареники й пиріжки, приготовлені ними, зігріють серця й додадуть сили бійцям.

І. Андруша, викладач

Літературна сторінка

Осінь

Лаштує осінь воза у далеку путь.
Заплакана. Стара. Змарніла.
Останній журавлиний ключ
Із неба просурмив їй:
«Полетіли!»
Сивий туман на коси їй упав,
Холодний вітер підганяє в спину.
Дощ заповзято хльоскає коня,
А їй нашіптує:
«Прощай. Пора твоя скінчилась».

Навчусь без тебе жити...

Ми загубилися з тобою
в листопаді
Серед гіркого диму
Й холодного дощу.
Якщо гукнеш,
Удам, що не почувала,
Пройду повз тебе
І не відгукнусь.
Нехай згорає серце у розлуці.
Душа, зламавши крила,
Падає на дно.

Я підведусь,
Навчусь без тебе жити.
Піду вперед.
Назад не обернусь.

Мрії

На узліссі у жовтій траві
Барвисті крила
загубив метелик.
Ні. Це не крила – мрії весняні,
Що не збулись.
Померли. Спопеліли.

Г.Ляшенко, викладач

ОСІННІЙ МІСЯЧНИК
ПО ПРИБИРАННЮ МІСТА

Відповідно до розпорядження міського голови від 19 жовтня 2016 року № 325 із 24 жовтня по 24 листопада 2016 року в Прилуках проводиться місячник по благоустрою та санітарній очистці. Наведення чистоти й порядку в місті – це обов'язок кожного жителя, ознака нашої внутрішньої культури.

Студенти Прилуцького агротехнічного коледжу, як справжні господарі, старанно наводили лад у парковій зоні міста. Вони охоче взялися за роботу, загрибали опале листя, виносили його у відведене місце. Активну участь у прибиранні закріпленої території взяли студенти II курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання» (куратор

І.К.Прокопенко), I курсу групи «А» відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК» (куратор І.В.Андруша) та II курсу груп «А», «Б» відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК» (куратори Г.В.Ляшенко, Н.І.Бондаренко). Усі працювали дружно, старанно, допомагали один одному. Результат не забарився: у парковій зоні – чистота й порядок.

Директор коледжу П.І.Черніков висловив подяку студентам та їхнім кураторам.

В.Кулик, студент II курсу групи «А» відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК»

ДОРОГІ СТУДЕНТИ 2 КУРСУ
ВІДДІЛЕННЯ
«ЗЕМЛЕВПОРЯДКУВАННЯ»

Вітаю всіх із Днем студента!

Що вам могу побажати?
Гарно їсти, в міру спати,
Вчасно ранком уставати,
Щоб на пари не проспати.
Бути в формі і здоровим,
До занять завжди готовим,
Педагогів - добрих, чесних,
Лекцій - гарних, інтересних,
Світлих, творчих лиш ідей
І найкращих вам вістей!

З повагою ваш куратор Світлана Корнєва

«Перший сніг», фотозйом П. Диндаря

Спорт

ЗМАГАЮТЬСЯ СТУДЕНТИ

До Дня Збройних Сил України проводилися змагання з армспорту серед юнаків коледжу у вагових категоріях до 65 кг, до 70 кг, до 80 кг.

У ваговій категорії до 65 кг I місце зайняв Верескун Владис-

лав, II – Рашкевич Олег, III – Носко Антон.

У ваговій категорії до 70 кг I місце виборов Шинкаренко Анатолій, II – Губар Віталій, III – Єзібчук Януш.

У ваговій категорії до 80 кг I місце посів Бойко Дмитро, II – Кулик Дмитро, III – Мартиненко Владислав.

Із легкоатлетичного кро-су на дистанції 500 м с серед дівчат I місце зайняла Степанова Катерина з результатом 1 хв 33 с, відділення «Землепорядкування»; II - посіла Крушельницька Олександра з результатом 1 хв 39 с, відділення «Будівництво, обслуговування і ремонт ГМС»; III місце виборола Вітрова Надія з результатом 1 хв 41 с, відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання».

Серед юнаків на дистанції 1000 метрів I місце зайняв Христюк Володимир із результатом 3 хв 00 с, I курс група «Б» відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК»; II - Зарічний Владислав із результатом 3 хв 13 с, I курс група «А» відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехніч-

них установок в АПК»; III місце - Школяр Владислав із результатом 3 хв 16 с, відділення «Будівництво, обслуговування і ремонт ГМС».

У комплексному заліку серед груп I місце зайняли студенти 1 курсу групи «А» відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК»; II - посіли спортсмени 1 курсу групи «Б» відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК»; III – виборола група 1 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання».

У змаганнях із міні-футболу, які проводилися на спортивному майданчику коледжу, перемогу здобули футболісти 1 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання»; II місце зайняли студенти 1 курсу групи «А» відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК»; III – посіли спортсмени 1 курсу групи «Б» відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК».

Із силової підготовки в змаганнях по підтягуванню на перекладині I місце зайняв Кулик Дмитро з результатом 21 раз, відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання»; II - Шинкаренко Анатолій із результатом 23 рази, відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання»; III – Приходько Олександр із результатом 22 рази, відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК».

У комплексному заліку по підтягуванню на перекладині серед груп I місце вибороли студенти 1 курсу групи «А» відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК»; II – юнаки 3 курсу відділення «Монтаж, обслуговування устаткування і систем газопостачання»; III місце посіли спортсмени 3 прискореного курсу відділення «Монтаж, обслуговування та ремонт електротехнічних установок в АПК» та 3 курсу відділення «Обслуговування комп'ютерних систем і мереж».

Директор коледжу Черніков П.І. нагородив чемпіонів та призерів грамотами.

П. Пащук, керівник фізичного виховання

ВІСНИК

ПРИЛУЦЬКОГО АГРОТЕХНІЧНОГО КОЛЕДЖУ
Видається з лютого 1999 року
Засновник і видавець - адміністрація, педагогічний та студентський колективи коледжу.

Реєстраційне свідоцтво ЧГ №178 від 08.04.1999р. видане Чернігівським управлінням у справах преси та інформації
Редакційна колегія: Черніков П.І. - головний редактор, Мелашенко С.В., Ляшенко Г.В., Ритченко Н.Г., І.В. Андруша - відповідальні за випуск,
Євтушенко С.М. - відповідальна за фото.
т. 3-20-50, e-mail: gidrotech@ukr.net

Друк офсетний. Обсяг 1 друк. аркуш. Прилуцька міська друкарня Чернігівського облуправління по пресі.
За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
За якість друку газети відповідальність несе друкарня.

Тираж 1000 прим.

Замовлення № 1665